

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/284/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112232186
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112232186.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 17C 561/2012 - 82 zo dňa 18.06.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na dôvody podanej žaloby, ktorým je nesprávny úradný postup Okresného súdu Prešov, ktorý nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Uznesením sp. zn. 8C/355/2012 zo dňa 10.10.2012 Okresný súd Prešov spojil konania pôvodne vedené pod sp. zn. 8C/355/2012, sp. zn. 8C/356/2012, sp. zn. 8C/357/2012, sp. zn. 8C/358/2012, sp. zn. 8C/360/2012, sp. zn. 8C/361/2012 a sp. zn. 8C/362/2012 na spoločné konanie v súlade s ust. § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Uznesením sp. zn. 9NcC/22/2012 zo dňa 22.10.2012 Krajský súd v Prešove rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania veci a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Humenné.

Následne súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, najmä obsah pripojených spisov Okresného súdu Prešov sp. zn. 23Er/846/2008, sp. zn. 16Er/227/2010, sp. zn. 28Er/440/2009, sp. zn. 13Er/59/2009, sp. zn. 13Er/972/2010, sp. zn. 1Er/527/2011, sp. zn. 1Er/777/2011 ako aj na znalecký posudok č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave, registrovaný na Okresnom súde Humenné pod Spr. 263/2014 a na znalecký posudok Doc. JUDr. PhDr. P. X., PhD. č. 1/2013, registrovaný na Okresnom súde Humenné pod Spr. 660/2013, citoval čl. 46 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, 3 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.), ako aj ust. § 41 ods. 2 písm. c), d), § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov. Súd zistil, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 23Er/846/2008 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

podaná na súd dňa 04.04.2008, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 21.01.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.03.2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 16Er/227/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 27.4.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 20.01.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.2.2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 28Er/440/2009 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 27.01.2011. Exekúcia bola zastavená v danej veci uznesením zo dňa 02.12.2011. V exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 13Er/59/2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 17.08.2009, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 27.07.2010. Na základe podaného odvolania odvolací súd dňa 20.12.2010 potvrdil uznesenie o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vzťahu k úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti uznesenie zrušil. Súd prvého stupňa vo veci koná. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 13Er/972/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 23.12.2010, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 28.03.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 1Er/527/2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 17.03.2011, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 29.3.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 1Er/777/2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd dňa 13.04.2011, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia uznesením zo dňa 11.05.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.06.2011.

Z obsahu znaleckého posudku znalca doc. JUDr. PhDr. P. X., PhD. č. 1/2013 súd zistil, že tento obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu. Z obsahu znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že týmto znaleckým posudkom boli vyčíslené náklady na činnosti žalobcu spojené s neskorým rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri neskorom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Súd mal za preukázané, že závery tohto znaleckého posudku sú všeobecné a netýkajú sa konkrétneho uplatneného nároku, lebo žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu vznikla materiálna škoda jednotlivými administratívnymi úkonmi tak, ako sú uvedené v znaleckom posudku. V obsahu znaleckého posudku žalobca preukazuje, že pri neskorom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie vykonával nasledovné administratívne úkony - overovanie skutočností, či súd rozhodol v exekučnej veci, overovanie skutočností, ako súd rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, urgovanie vydania poverenia, urgencie a spracovanie sťažností na postup súdu, úhrada poplatkov, spracovanie reakcie súdu, prípadne vypracovanie nového stanoviska, overovanie bonity dlžníka, komunikácia s dlžníkom a overovanie prijatia elektronického podania - urgencie, sťažnosti. Z jednotlivých pripojených exekučných spisov však nevyplýva, aby žalobca takéto úkony v daných konaniach realizoval a žalobca na preukázanie týchto tvrdení nedoručil súdu žiaden listinný dôkaz. Rovnako žalobca nepredložil ani dôkazy o nákladoch na poštovné, na telekomunikačné služby, na tlač písomností, na úpravu informačného systému, týkajúce sa konkrétnych vecí, ktoré sú predmetom tohto sporu. Z toho dôvodu mal súd za preukázané, že v konkrétnych prejednávanych veciach žalobca nepreukázal výšku uplatnenej materiálnej škody tak, ako to deklaruje v jednotlivých žalobách.

Súd konštatoval, že pri potrebe materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom je 15 - dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku veľmi problematickým činiteľom, a práve preto zákon /pri predpokladanom zistení rozporu exekučného titulu so zákonom/ nestanovuje žiadnu lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo na zastavenie exekučného konania, tak ako sa to stalo v predmetných preskúmaných veciach. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, pričom na žalobcovi je dôkazná povinnosť. Žalobca svoje tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, súdnym exekútorom a podobne. Z dôvodu nepreukázania nároku žalobcu na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, ďalej vady, ktoré mali za následok nesprávne právne posúdenie, ako aj nedostatočne zistený skutkový stav veci z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj nesprávne právne posúdenie. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nebol oprávnený o uplatnenom nároku rozhodnúť podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom po 01.01.2013. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti, a to potom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Podľa názoru žalobcu, súd založil svoje rozhodnutie na neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má za dôsledok nesprávnosť súdneho rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že súd vôbec nevysvetlil prečo nevznikol účastníkom stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul tak trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Ďalej uviedol, že súd nie je oprávnený polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Bolo povinnosťou súdu aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Zdôraznil, že Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy. Ani vyjadrenie právneho názoru súdu ohľadne rozporu exekučného titulu so zákonom nemohlo ovplyvniť dôvodnosť uplatneného nároku, lebo s vecou samou nesúviselo. K návrhu na prerušenie konania uviedol, že súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť, ak bol návrh súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdному pojednávaniu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil sice správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Namietané nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené.

K námietke týkajúcej sa odňatia možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že z postupu súdu nevyplývalo porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, ani práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správny skutkovým zisteniam. Posudzoval uplatnený nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia vyplývajúcej z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Prešov sp. zn. 23Er/846/2008, sp. zn. 16Er/227/2010, sp. zn. 28Er/440/2009, sp. zn. 13Er/59/2009, sp. zn. 13Er/972/2010, sp. zn. 1Er/527/2011, sp. zn. 1Er/777/2011. V tejto súvislosti odvolací súd

poukazuje na to, že 15 - dňová lehota sa vzťahuje výlučne na prípad, keď súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu so zákonom a poverenie v danej lehote vydá. V prípade zistenia rozporu žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom, súd nie je viazaný lehotou 15 dní. Uvedené je odôvodnené požiadavkou náležitého skúmania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom a vydaním rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, resp. o zastavení exekučného konania, ktoré musí byť presvedčivo odôvodnené. Z uvedeného vyplýva, že postupom súdu, ktorý posudzoval exekučný titul z vyššie uvedených hľadísk, nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Skúmanie podmienok pre vedenie exekúcie v každom štádiu konania je zákonnou povinnosťou súdu vyplývajúcou z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Judikatúra súdov zdôrazňuje túto preskúmvaciu právomoc exekučných súdov obzvlášť pri exekučných tituloch, ktorými sú rozhodcovské rozsudky, tak ako to bolo aj v tomto prípade. To znamená, že súd má ex offo povinnosť preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 207/2011 zo dňa 21.11.2012). Je známou skutočnosťou, že aplikácia práva Európskej únie v oblasti ochrany práv spotrebiteľa zasiahla do vtedajšej súdnej praxe, aby zjavne ovplyvnila jej vývoj. Uvedenému sa nevyhlo ani exekučné konanie a v duchu existujúcej judikatúry je povinnosťou exekučného súdu postupovať v exekučnom konaní v súlade s právnou úpravou a zásadami na ochranu práv spotrebiteľa, opakovane judikovaným Súdny dvorom EÚ. Z tohto dôvodu nebola dôvodná ani odvolacia námietka smerujúca voči odôvodneniu napadnutého rozhodnutia v časti týkajúcej sa zachovania práv ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách, ktorú nemožno považovať za nadbytočnú, nesúvisiacu s predmetom konania.

Ani uplatnená námietka aplikácie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 nebola v danom prípade opodstatnená, lebo súd prvého stupňa na uplatnený nárok novelizované ust. § 9 ods. 2 v znení účinnom od 01.01.2013 na danú vec neaplikoval. Súd prvého stupňa správne aplikoval ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, čo pravdepodobne ušlo pozornosti žalobcu pri vypracúvaní hromadných podaní. Odvolacia námietka nesprávneho právneho posúdenia veci nebola dôvodná.

Hodnotenie dôkazov, ako aj rozsah a vykonávanie dokazovania je vždy vecou súdu. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne pri uplatnenom nároku na náhradu škody skúmal preukázanie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a z dôvodu nepreukázania existencie škody, ďalšie dôkazy za účelom preukázania výšky škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, nebolo hospodárne, ani potrebné pre rozhodnutie v predmetnej veci. Takýmto postupom nebolo porušené právo účastníka na spravodlivý súdny proces, ani na súdnu ochranu, lebo nie je povinnosťou súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania sám uzná, ktoré dôkazy sú potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutkových okolností.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nevysporiadania sa so stavom právnej neistoty na strane žalobcu v exekučnej veci, odvolací súd uvádza, že ani táto namietaná skutočnosť nebola opodstatnená. Je nesporné, že v exekučnom konaní vedenej na základe rozhodcovského rozsudku súd posudzuje návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, či je súladný so zákonom. Táto povinnosť exekučného súdu vyplýva priamo z ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Ide o súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle judikatúry súdov, ako aj Súdneho dvora Európskej únie.

Vzhľadom na to, že návrh na prerušenie konania, na ktorý žalobca v odvolaní poukazuje, nebol v predmetnom konaní predložený, odvolací súd sa odvolacími námietkami týkajúcimi sa návrhu na prerušenie konania nezaoberal, ani k nemu nezaujal vecné stanovisko.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.